

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *G. E. Löfgren*
 Härad: *Östera* Adress: *Bot. 72, Rödaby*
 Socken: *Rödaby* Berättat av:
 Uppteckningsår: *1943.* Född år *1874* i *Karlskrona*

<i>Näslorna i folklig tradition.</i>	<i>s. 1.</i>	<i>L. u. F. 28</i>
<i>"Häst - August," - väckelsepredikant.</i>	<i>s. 3.</i>	<i>(H. G. 9)</i>
<i>Hantvollet, - tjusmjölkning.</i>	<i>s. 4.</i>	<i>(Ulma k. 25.)</i>
<i>"Glupsuggan."</i>	<i>s. 5.</i>	<i>L. u. F. 31.</i>

Käslorna i Folklig Tradition.

Käslan brukar här tillvaratagas fram-
förallt tidigt på våren. Den lysen och kokar
då med sin f. livets f. ljungrova färg! Den är
effektbeaktad just därför att den tillhör de
tidigare, matnyttiga vill växande växterna.

Det är den s. k. ettunnässlan, som
då brukas till människoföd. Av de spåda
skotten av denna växt kokar man nässel
kål, men man bereder även slurring av
desamma.

Under hela sommaren och även på
hösten då nässlan har blommat ut, användes
hela nässlan till köttfärd. Man finhackar
den härför och blandar den med mjöl.
Det blir en begärlig föda för djuren.

Av tillvagnen på nässel rikligt på
höstens förfar man med den, som med

hö eller kalm.

De smidiga, hällbara tagarna av
ettenslättan kallas käskuligen med
färdel användas inom industrien efter
att ha undergått samma förbehandling,
som linor undergår.

Tillverkningen av de s. k. "Pannunderklä-
derna" är för öfrigt baserad på näsulan som
råmaterial. —

Någon mera detaljerad beskrivning
så proceduren för näslans användning
kan ej här införskaffas.

I Skärgården eller på kusten kanske
minnet härom ännu lever kvar hos
många äldre personer?

Färfarings-sättet vid framställning av näsulan
som förgämnas jämte av mossor o. d. är ej bekant här.
Näsulan kallades av de gamle för "Käskulan".

Sten-August.

På nititalet uppträdde väckelsepredikanten "Sten-August" i en lokal på v. Aniralitetsgatan i Karlskrona.

Sten kallade sig för "arkens budyörare". Texten, han valde var himmelrikets port och vilka som fick komma dit in.

Sten sade: "Först kommer protestanterna, då får komma in. Sen kommer katolikerna, då får också komma in. O så kommer mittotisterna o babbtesterna då får också komma in allihopå".

En ahörvareeröst avbröt honom och sa: "Man arkens budyörare, de får stå utanför!"

"Nä, du sk... dej!" sa Sten-August.
Detta uttalande har blivit ett s. r. ordskäv.

Skarrollet.

För mer än hundra år sedan stod bond-
hustrun här i Blakings högt uppe på toppen
av gårdens gödselhög och kärnade smör, lidigt
i allan. Den som blev först färdig fick mest
smör, delvis på de närboendes bekovnad. Skar-
rollet kunde ej komma åt mjölken på
gödselhögen. Det var därför denna annars
obrevliga plats utnyttjats.

Skarrollet liknade en vanlig hare. Den
höll mest till där korna betade. Den var
ibland så full av mjölk, att den rann ut
ur näsa och mun och kallades då för
"kroespj". Kom man åt att sparka till
skarrollet sprack den, som ett geordins.
Kärl och mjölk rann ut. Korna fin-
nes här inga skarroll. Korna liker ej
lura sig så lätt och handen är någ

ACC. N:R

M. 9252:5.

påsarlika ännu färre med avseende på
mjölkningstiden? Kornen behöver inga
klycka, som banden.

Den s. k. "Gupsuggan", som skrämdes
faktiskt här dagen för julafton, var nog en
grävlinggalt? —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV